

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pacific World Limited og FDD International Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 1417/2007 af 28. november 2007 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur — gyldighed for så vidt angår tarifieringen af kunstige negle støbt af plast i position 3926 90 97 (andre varer af plast)

Konklusion

Kommissionens forordning (EF) nr. 1417/2007 af 28. november 2007 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur er gyldig, for så vidt som den tariferer kunstige negle, og dermed kunstige neglesæt som beskrevet i bilag I til forordningen, i underposition 3926 90 97 i den kombinerede nomenklatur, som fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006.

(¹) EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. juli 2011 — sag indledt af Lotta Gistö (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-270/10) (¹)

(Protokol vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter — artikel 14, stk. 1 — fastsættelse af bopæl i skattemæssig henseende for en EU-tjenestemandes ægtefælle — national lovgivning, hvorefter den pågældende efter at have været bosat i udlandet i tre år ikke længere anses for bosat i landet og derfor ikke længere er fuldt skattepligtig)

(2011/C 298/13)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lotta Gistö

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 14 (nu artikel 13) i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter — fastsættelse af bopæl i skattemæssig henseende for EU-tjenestemand og deres ægtefælle i det omfang, denne ikke er selverhvervende i oprindelsesmedlemsstaten — national lovgivning, der for statsborgere fastsætter en regel om, at statsborgeren, når der er forløbet tre år efter udløbet af det år, i løbet af hvilket statsborgeren har forladt landet, ikke længere anses for bosat i landet og derfor ikke længere er ubegrænset skattepligtig med hensyn til sin indkomst

Konklusion

Artikel 14, stk. 1, i protokol vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, oprindeligt knyttet til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, og dernæst i medfør af Amsterdamtraktaten knyttet til EF-traktaten, skal fortolkes således, at en ægtefælle til en person, som udelukkende på grund af sidstnævntes tiltrædelse i Den Europæiske Unions tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori ægtefællen ved nævnte persons tiltrædelse i Den Europæiske Unions tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal anses for at have bevaret sin bopæl i skattemæssig henseende i sidstnævnte medlemsstat, såfremt den pågældende ikke er selverhvervende.

(¹) EUT C 221 af 14.8.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Ungarn

(Sag C-274/10) (¹)

(Traktatbrud — afgiftspåleggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — ret til fradrag — nærmere regler for udløvelsen — artikel 183 — national lovgivning, som kun tillader tilbagebetaling af overskydende moms for så vidt som den overstiger den indgående afgift som følge af endnu ikke betalte transaktioner)

(2011/C 298/14)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou, B. Simon og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Ungarn (ved M. Fehér, K. Szíjjártó og G. Koós, som befuldmægtigede og szakértő K. Magony)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning, der kun muliggør tilbagebetaling af det overskydende momsbeløb i det omfang, dette overstiger afgiftsbeløbet for endnu ubetalte transaktioner — tilsidesættelse af princippet om afgiftsneutralitet

Konklusion

1) Republikken Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem,

— idet den forpligter afgiftspligtige personer, hvis afgiftsangivelse udviser et overskydende beløb som omhandlet i artikel 183 i direktiv 2006/112 for en given afgiftsperiode, til helt eller delvist at overføre dette overskydende beløb til den følgende afgiftsperiode, hvis den afgiftspligtige ikke har betalt sin leverandør den fulde sum for det pågældende køb, og

— idet visse afgiftspligtige personer, hvis afgiftsangivelse regelmæssigt udviser overskydende beløb, som følge af denne forpligtelse er nødsaget til at overføre dette overskydende beløb til den følgende afgiftsperiode mere end én gang.

2) Republikken Ungarn betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 221 af 14.8.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. juli 2011 — Agrana Zucker GmbH mod Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-309/10) (¹)

(Sukker — midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet — forordning (EF) nr. 320/2006 — artikel 11 — indtægtsoverskud i omstrukturingsfonden — tilgår EGFL — principperne om tildeling af kompetence og proportionalitet — begrundelsespligt — ugrundet berigelse)

(2011/C 298/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agrana Zucker GmbH

Sagsøgt: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 58, s. 42) — opkrævning af en midlertidig omstrukturingsafgift i en situation, hvor den midlertidige omstrukturingsfond har et betydeligt overskud, og hvor en forøgelse af finansieringsbehovet forekommer udelukket — lighed med indførelse af en generel afgift — tilsidesættelse af princippet om tildeling af kompetence

Konklusion

- 1) Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik skal fortolkes således, at hele den midlertidige afgift skal opkræves, selv i det tilfælde, hvor omstrukturingsfonden medfører et indtægtsoverskud.
- 2) Gennemgangen af det andet præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 11 i forordning nr. 320/2006.

(¹) EUT C 260 af 25.9.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. juli 2011 — sagen indledt af Nordea Pankki Suomi Oyj (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-350/10) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) og 5) — fritagelser — overførsler og betalinger — transaktioner i forbindelse med værdipapirer — elektroniske meddelelsetjenester til finansielle virksomheder)

(2011/C 298/16)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Nordea Pankki Suomi Oyj

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) og 5), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for banktransaktioner — SWIFT-ydelser for bankerne

Konklusion

Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) og 5), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for merværdiafgift ikke gælder for elektroniske meddelelsetjenester til finansielle virksomheder som de i hovedsagen omhandlede.

(¹) EUT C 246 af 11.9.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juli 2011 — Mediaset SpA mod Europa-Kommissionen og Sky Italia Srl

(Sag C-403/10 P) (¹)

(Appel — støtte ydet af Den Italienske Republik med henblik på at fremme indkøb af digitaldekodere — manglende inklusion af dekodere udelukkende til modtagelse af tv-programmer, som udsendes via satellit — beslutning, som erklærer en støtte uforenelig med fællesmarkedet)

(2011/C 298/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mediaset SpA (ved dikigoros K. Adamantopoulos, avvocato G. Rossi og dikigoros E. Petritsi)